

I djupet så svart

Ereb Altor

Förlustelse, beslöjar hans sinne
Det gömda och ensliga lägret
Fattigdom driver förnuftet iväg
Förhopping äger hennes själ
Hasta, svartklädda skepnader i natten
Mot boning i skuggan de rusar
Lögnen bäddar en brudsäng med rosor
Med taggar av gift

Slut ömt dina ögon medan famnen
Värmer din kropp
Kväver det brinnande hjärtat
Tills branden förvandlas till stoft

Spring du lilla flicka, rädda ditt planterade frö
I baten hon far sitta, med lugnande artag av kraft
Han plagas utav vanda, men lycklig hon ska bli
Därnere i djupet så svart hon sjunker ner
Tills vattnet har tagit sin skatt
Ensam han rör i natt

När tidens tand har begravt
Hans nesliga dad
Och bröllopsklockor klingar
Sin Förtröllande klang
Mot det resta altare de tar sina steg
Brudar tva hans sida nu delar
Ena en blomstrande fågring
Den andra bleck och halögd med brudklänning vät
Hans sinnen har nu svikit hans lugn
Ensam han fick ro i natt